

Aleksis K – viikonvaihte

Älkää tulko Ouluun

Oli sentään luojan lykky, ettei valtion lääkelaitosta sijoitettu Ouluun, vaikka sitä kovasti yritettiin. Mahdollisesti ministeri Liisa Hyssälä, joka on syntynyt Iissä, tunsikin jonkinlaista lukkarinrakkautta lapsuutensa seutuja kohtaan eikä lykännyt puljua tänne vastuksi, vaan komensi sen Kuopioon. Täällä pohjoisempana voimme nyt vain vahingoniloisina seurata, miten tuo päätös tarvelee Kuopion mainetta. Tuskin kukaan lääkelaitoksen väestä haluaa sinne lähteä, ja vastahakoisuutta perustellaan varsin ikävillä tavoilla. Kuopiota sanotaan Siperiasta seuraavaksi surkeaksi käpykyläksi, jossa asuu pelkkiä junteja. Kalakukko kaahistuttaa Helsingin herkkuihin tottunutta herrasväkeä, eikä Savossa uskota muuta kulttuuria olevankaan.

Kuopiolaiset itse, jotka sinänsä ovat ihan lupsakoita immeisiä, yrittävät parhaansa mukaan vakuutella, ettei paikka ole niin paha kuin sanotaan ja on siellä jotain myönteistäkin. Tällainen pakkoselittely vain pahentaa asiaa, koska siinä kuuluu savon murre, jota ei sivistynyt ihminen saa ymmärtää. Kun lisäksi savolaisen avatessa suunsa vastuu siirtyy kuulijalle, on selvää, että stadilaiset menevät mieluummin vaikka puistokemisteiksi, kunhan saavat jäädä Helsinkiin.

Tältä kaikelta Oulu nyt säästyy, kun lääkelaitos ei tullut kaupunkiin. Voi vain kuvitella, että täällä maine olisi mennyt aivan samoin kuin Kuopiossakin. Oulu olisi tuomittu viimeisen päälle peräkyläksi ja oululaiset täysiksi tootiskoiksi.

Kun näin ei käynyt, Oulu säilyi edelleen Suomen kaupunkien kärkipaikoilla, missä se on jo vuosikaudet ollut kaikissa imago tutkimuksissa. Kaupunkia ja sen asukkaita pidetään miellyttävänä ja fiksuina teknologian pioneereina, joskin ehkä vähän omituisina joissakin asioissa. Sekin on vain positiivista niin kauan kuin sitä voi sivusta seurata.

Joka tapauksessa Oulussakin on syytä ottaa oppia Kuopion kokemuksista. Ne osoittavat, että missään nimessä kaupungin ei pidä yrittää tyrkyttää eikä kehua itseään. Parempi on toimia täsmälleen päinvastoin. Sillä tavalla voi jopa erottua joukosta, kun kaikissa kunnalliskertomuksissa annetaan sellainen kuva, että oma paikkakunta on maailman napa ja paras. Oulunkin kannattaa siis mieluummin alkaa väheksyä ja moitiskella itseään – ei ylenpalttisesti, mutta sillä lailla sopivasti: ”Aika kylmähän se täällä on kesät talvet.” ”Rössypottua sitä on pakko syyvä, ku ei muuta oikein ole.” ”Tylsä paikka ja paska kaupunki, mutta jossain sitä täytyy ihmisen asua.”

Tuollainen vaatimattomuus herättää väistämättä vieraiden uteliaisuuden. He alkavat miettiä, että mitähän ihanaa siellä Oulussa oikein on, kun sitä yritetään muilta kätkeä. Ennen pitkää uteliaisuus voittaa jopa alueellisuutta kohtaan tunnetun vastenmielisyyden, ja Limingantulliin alkaa kertyä jonoksi asti kaupunkiin pyrkijöitä: virastojen väkeä, yrityksiä ja tavallisia kansalaisia jotka ovat valmiita vaikka maksamaan siitä, että pääsevät paljastamaan Oulun salaisuudet ja nauttimaan niistä itsekin.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)